

Kondor Katalin parádés írása

2019 május 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Hogy mi itt a tévedés? Hát sok minden.

Tévedések szomorújátéka

Hogy mi itt a tévedés? Hát sok minden. A címben szerepl? két szó arra vonatkozik, ami a világban mostanság folyik. Ami a tévedéseket illeti, másból sem állunk ki.

Csak néhány példa. Amikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, nem hinném, hogy a többség tudta volna, hogy egy köpönyegforgató, hazug, álságos, magát fels?bbrend?nek gondoló társasághoz csatlakozunk, amelynek meghatározó tagjai – legalábbis sokan közülük – világuralomra törnek, és a megkérdezésünk nélkül döntik el, merre haladjon az életünk. Tévedtünk tehát, amikor annak idején a csatlakozásról szavaztunk, mert ez id? tájt azt a tanulságot kell levonnunk, hogy akkor a magyar nép bizony arról döntött: rabok legyünk vagy szabadok. Nem lettünk szabadok, és nem lettünk függetlenek, a csatlakozás óta eltelt id? err?l mindenkit meggy?zhetett. Küzdelemre vagyunk tehát ítélve továbbra is, mint történelmünk során annyiszor.

Hogy mi itt a szomorújáték? Nos, sok minden. Ha kicsit okosabbak lennénk – bocsánat, lennék –, el?re borítékolhattam volna, hogy május 26. el?tt még történik valami. Valami olyan esemény, ami csak „ezen” az oldalon történhet meg. Azok jóvoltából, akik a történelmet – jelentem, sokszor sikerrel – megannyiszor meg akarták változtatni. Karaktergyilkosságokkal vagy éppen valóságos politikai gyilkosságokkal, csak azért, hogy a pénzhatalom jogcímet formálhasson a világ kirablására, és eltakarítson az útjából minden jelent?s személyt vagy er?t, aki vagy amely szerinte akadályozza ?t. Sok-sok évet vagy akár évszázadot visszamehetünk az id?ben a pápagyilkosságokig, a „Ki ölte meg Kennedyt?” kérdésig és Haider haláláig, akir?l éppen akkor kellett hogy kiderüljön, nem jól vezet – mármint gépkocsit –, amikor politikai népszer?ségének csúcsán állt. Min? véletlenek!

Mindenesetre a közvélemény el?tt rendre rejtve maradtak ezen gyilkosságok, merényletek valódi, néven nevezett kiötl?i. Az elkövet?i viszont sokkal kevésbé érdekesek. A háttérhatalom bérgyilkosait nagyon nehéz meg nem is különösebben érdekes nevükön nevezni. Az meg már nem sokakat érdekel, ha húsz vagy éppen kétszáz év múlva majd világos lesz minden.

Shakespeare Tévedések vígjátéka cím? színm?ve egy ikerpárról szól, akik igen ifjú korukban elszakadtak egymástól. De sorsuk mégis egy városba tereli ?ket, de egymásról továbbra sem tudnak. Ebb?l aztán ezernyi, többnyire vicces félreértés fakad. Ám a darab végére minden jóra fordul, a család újra egyesül. Happy end, azaz boldog vég. Ez történik a színpadon.

Jelenünk valósága viszont messzire van a vígjátéki boldog végt?l. Mi, emberek – vagy helyesebben mi, európaiak – már régen elszakadtunk egymástól. Az uniónak nevezett képz?dmény egy táborba terelt ugyan bennünket, de ez valahogy nem igazi tábor. Életünkbe már régen beköltözött a gyanú. Diana hercegn? halálától szeptember 11-ig, a tornyok leomlásáig, az ilyen-olyan súlyos merényleteken át egészen a Notre-Dame leégéséig „összeesküvés-elméletek” sokasága látott és lát napvilágot, én meg ragaszkodom ?srégi elméletemhez, miszerint összeesküvés nincs, csak megvalósul.

A fentebb emlegetettekhez képest a legújabb ügy f?szerepl?je, Strache volt osztrák alkancellár igazán jól járt. Ugyanis él. Neki „csak” karaktergyilkosság jutott. Éppen most. Pár nappal az uniós szavazás el?tt. Nyilván ez is véletlen, méghozzá jól id?zített véletlen, akár Shakespeare is megírhatta volna, csak éppen nem vígjátékban. Mert ez szomorújáték a javából! Azt bizonyítja, hogy az ellenfeleink semmit sem bíznak a véletlenre. Döbbenten olvastam – ebb?l is látszik, nem vagyok egy kombinatív elme –, hogy az alkancellár úr egy két évvel (!) ezel?tti, titkosszolgálati módszerekkel készített videó miatt kényszerült lemondásra. A felvétel szerint ugyanis Strache egy meggondolatlan pillanatában állami megbízások elnyerését ígérte egy hölgynek (naná, hogy orosz az illet?), ám ezt sosem teljesítette.

Mi történt? Lényegében csak annyi, hogy a volt alkancellár úr nem éppen egy jellembajnok. Nem illik ugyanis félrevezetni egy hölgyet (egy urat sem). Ám hogy nincs egyedül, csak éppen a többiek nem buknak le, az bizonyos. Érdekes lenne megtudni, hány és hány nem teljesített ígéret hangzott már el az uniós politikusok hangszigetelt szobáiban az elmúlt években! Vajon van-e róluk hangfelvétel? Kiválóan m?ködik tehát a gépezet. A karaktergyilkosok hibátlanul végzik a munkájukat. És sajnos ebb?l a játszmából – merthogy tagja vagyunk ennek a társulatnak – senki, így mi sem maradhatunk ki. Ki tudja, mit hoz a jöv?? József Attilával szólva, egyel?re nem látszik igyekezet „rendezni végre közös dolgainkat” a magasságos unióban. Ehelyett vannak és valószín? jönnek még a m?botrányok, és dolgozik a – ha jól emlékszem, Csurka István jellemezte így – észak-atlanti pénz- és külhatalmi g?zhenger.

De az a fránya shakespeare-i boldog vég nagyon hiányzik!

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló